

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

10.11.2022. Nr. 1-12/5

Ieslodzījuma vietu pārvalde
pasts@iev.gov.lv

Ieslodzījuma vietu pārvalde
Valmieras cietums
valmieras.cietums@iev.gov.lv

Informācijai: **Tieslietu ministrija**
pasts@tm.gov.lv

Ziņojums par vides pieejamību Valmieras cietumā

Ziņojumam ir viens pielikums, kas ir šī ziņojuma neatņemama sastāvdaļa un kas ir noformēts atsevišķā dokumentā: Ziņojuma pielikums Nr. 1 *Vides pieejamības audits* ir klasificēts kā ierobežotas pieejamības informācija.

Ievads

2010. gada 31. martā Latvijas Republikā stājās spēkā 2006. gada 13. decembra Apvienoto Nāciju Organizācijas *Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām*¹ (turpmāk – Konvencija). Pieņemot un apstiprinot Konvenciju, 2010. gada 28. janvāra likumā *Par Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām* tika noteikts, ka Konvencijas 33. panta 2. punktā minēto pārraudzību par Konvencijas īstenošanu nodrošina Latvijas Republikas tiesībsargs.

Tiesībsarga birojs palaikam saņem informāciju (rakstiski/ sarunās) par brīvības atņemšanas vietās nodrošinātiem apstākļiem, kas saistīti ar vides pieejamību un saprātīgiem pielāgojumiem.

Tiesībsargs jau iepriekš ir aicinājis² tieslietu ministru kā nozares ministru pievērst uzmanību tam, lai Latvijas brīvības atņemšanas vietās būtu pielāgota vide personām ar invaliditāti. Gan Ieslodzījuma vietu pārvalde, gan Tieslietu ministrija ir sniegusi

¹ Konvencijas teksts pieejams: <https://likumi.lv/ta/lv/starptautiskie-ligumi/id/1630>

² Tiesībsarga 2015. gada 20. augusta vēstule Nr. 6-8/208

informāciju par veiktajiem un plānotajiem darbiem, lai uzlabotu brīvības atņemšanas apstākļus personām ar kustību traucējumiem.

Tomēr ir būtiski, lai veiktie uzlabošanas darbi nav formāli, bet ļautu personām ar invaliditāti, kuras atrodas brīvības atņemšanas vietās, faktiski izpildīt savus pienākumus un izmantot savas tiesības vienlīdzīgi ar citām personām, ņemot vērā brīvības atņemšanas vietas regulējošos tiesību aktos noteikto izpildes kārtību un noteikumus.

Konvencijas un tās atsevišķu pantu būtība

[1] Konvencijas būtība ir mainīt uzskatus/ domāšanas veidu par personām ar invaliditāti³. Proti, raudzīties uz personām ar invaliditātēm kā *subjektiem* ar tiesībām. Un virzīties prom no uzskatiem par personām ar invaliditāti kā labdarības, ārstniecības un sociālās aizsardzības *objektiem*.

[2] Šajā ziņojuma nodaļā ir apkopoti sniegtie secinājumi, ieteikumi un rekomendācijas no Apvienoto Nāciju Organizācijas Komitejas par personu ar invaliditāti tiesībām (turpmāk – Komiteja):

- Vispārējais komentārs Nr. 6 (2018) par vienlīdzību un nediskrimināciju⁴;
- Vispārējā piezīme Nr. 2 (2014) 9. pants. Pieejamība⁵;
- Guidelines on the right to liberty and security of persons with disabilities⁶.

Turpmāk minētie vispārējie cilvēktiesību standarti ir arī tie, kuriem tika pamatā pievērsta uzmanība, apmeklējot Valmieras cietumu.

Konvencijas 5. pants Vienlīdzība un diskriminācijas aizliegums, Konvencijas 9. pants Pieejamība un Konvencijas 14. pants Personas brīvība un neaizskaramība

[3] Vienlīdzība un diskriminācijas aizliegums ir principi un tiesības. Konvencijas 3. pantā⁷ tie minēti kā principi, bet 5. pantā — tiesības. Tie ir arī skaidrojošs instruments visiem pārējiem Konvencijā nostiprinātajiem principiem un tiesībām.

[4] Konvencijas pamatā ir iekļaujoša vienlīdzība.

[5] Ar diskriminācija invaliditātes dēļ saprot – jebkāda veida nošķiršanu, izslēgšanu vai ierobežošanu invaliditātes dēļ, kuras mērķis ir traucēt vai pilnībā nepieļaut visu politisko, ekonomisko, sociālo, kultūras, pilsonisko vai citu cilvēktiesību un pamatbrīvību atzīšanu, izmantošanu vai īstenošanu vienlīdzīgi ar citiem, vai kurai ir tādas sekas. Tā ietver visas diskriminācijas formas, tostarp saprātīga pielāgojuma atteikumu⁸.

³ Saskaņā ar Konvencijas 1. panta otro daļu: *Pie personām ar invaliditāti pieder personas, kurām ir ilgstoši fiziski, garīgi, intelektuāli vai maņu traucējumi (...).*

⁴ Pieejams: <https://www.vvc.gov.lv/lv/starptautiskie-tiesibu-akti/un-committee-rights-persons-disabilities-general-comment-no-6-2018-equality-and-non-discrimination>

⁵ Pieejams: <https://www.vvc.gov.lv/lv/starptautiskie-tiesibu-akti/convention-rights-persons-disabilities-general-comment-no-2-2014-adopted-11-april-2014>

⁶ Pieejami angļu valodā:

<http://docstore.ohchr.org/SelfServices/FilesHandler.ashx?enc=dtYoAzPhJ4NMy4Lu1TOebOyWzln3F6u2vVkqo%2FomXtSn4CLtA238Fdsx9hOv5ZF626c2zYyRNX0SwvVArEwf4XUnu3wzBuwoY3uXOileJQ%3D>

⁷ Konvencijas 3. pants *Vispārējie principi*

⁸ Konvencijas 2. pants.

Būtiski, ka šajā Konvencijā (atšķirībā no citos starptautiskajos dokumentos, kuros ir iekļauta šaurāka termina ‘diskriminācija invaliditātes dēļ’ definīcija) sniegtā definīcija ietver:

1. saprātīgu pielāgojumu atteikumu kā diskriminācijas veidu invaliditātes dēļ;
2. frāzi ‘vienlīdzīgi ar citiem’, kas attiecas ne tikai uz diskriminācijas invaliditātes dēļ definīciju, bet arī uz visu Konvenciju kopumā. No vienas puses, tas nozīmē, ka personām ar invaliditāti netiks piešķirtas vairāk vai mazāk tiesību vai priekšrocību nekā sabiedrībai kopumā. No otras puses, tajā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāveic konkrēti pasākumi, lai panāktu *de facto* vienlīdzību personām ar invaliditāti, lai nodrošinātu, ka tās faktiski var izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības.

[6] Lasot 5. pantu saistībā ar Konvencijas 1. pantu⁹, 3. pantu un 4. pantu¹⁰, ir skaidrs, ka, lai personām ar invaliditāti veicinātu tiesību aktos garantēto tiesību vienlīdzīgu izmantošanu, dalībvalstīm ir jāveic pozitīvas darbības. Pieejamība, saprātīgi pielāgojumi un individuālie atbalsti bieži vien ir nepieciešami.

Jānorāda, ka ‘pieejamība’ un ‘saprātīgi pielāgojumi’ ir divi atšķirīgi jēdzieni:

1. Pieejamības pienākumi attiecas uz grupām, un tie jāīsteno pakāpeniski, bet bez nosacījumiem (t.i., neatkāpjoties no to īstenošanas).
2. Saprātīgas pielāgošanas pienākumi ir individualizēti.

Ņemot vērā to, ka pakāpeniska pieejamības nodrošināšana, piemēram, būvētajā vidē var prasīt laiku, ir jāizmanto saprātīgi pielāgojumi, lai nodrošinātu piekļuvi personai pa to laiku. Jo saprātīgi pielāgojumi ir tūlītējs pienākums.

[7] Pienākums nodrošināt saprātīgus pielāgojumus ir *ex nunc* pienākums, kas nozīmē, ka tas ir izpildāms no brīža, kad personai ar invaliditāti tā ir vajadzīga konkrētā situācijā, lai konkrētā kontekstā vienlīdzīgi izmantotu savas tiesības. Saprātīgus pielāgojumus var izmantot kā līdzekli, lai nodrošinātu pieejamību personai ar invaliditāti konkrētā situācijā. Saprātīgu pielāgojumu mērķis ir panākt individuālu taisnīgumu tādā nozīmē, ka tiek nodrošināts diskriminācijas aizliegums vai vienlīdzība, ņemot vērā personas cieņu, autonomiju un izvēli.

[8] Pieejamība ir priekšnoteikums un līdzeklis, lai panāktu *de facto* vienlīdzību visām personām ar invaliditāti. Tomēr pieejamība būtu jāskata ne tikai saistībā ar vienlīdzību un diskriminācijas aizliegumu, bet arī kā ieguldījumu veidu.

[9] Personas ar invaliditāti saskaras ar tehniskiem un vides šķēršļiem — vairumā gadījumu — cilvēku radītiem vides šķēršļiem, piemēram, kā pakāpieni pie ēku ieejām, liftu trūkums daudzstāvu ēkās, paaugstināti durvju sliekšņi.

[10] Komiteja ir paudusi bažas par sliktiem dzīves apstākļiem brīvības ierobežošanas iestādēs, jo īpaši cietumos, un ir ieteikusi dalībvalstīm nodrošināt, lai brīvības ierobežošanas iestādes būtu pieejamas un nodrošinātu humānus dzīves apstākļus. Tā ir ieteikusi veikt tūlītējus pasākumus, lai novērstu sliktos dzīves apstākļus iestādēs.

⁹ Konvencijas 1. pants *Mērķis*

¹⁰ Konvencijas 4. pants “Vispārējās saistības”

Tāpat Komiteja ir apstiprinājusi, ka saskaņā ar Konvencijas 14. panta 2. punktu personām ar invaliditāti, kurām ir ierobežota brīvība, ir tiesības uz attieksmi saskaņā ar Konvencijas mērķiem un principiem, tostarp pieejamības nosacījumiem un saprātīgiem pielāgojumiem. Komiteja ir atgādinājusi, ka dalībvalstīm ir jāveic visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka personas ar invaliditāti, kurām ir ierobežota brīvība, var dzīvot neatkarīgi un pilnvērtīgi piedalīties visos ikdienas dzīves aspektos brīvības ierobežošanas iestādē, tostarp vienlīdzīgi ar citiem nodrošināt viņu piekļuvi dažādām jomām un pakalpojumiem, piemēram, vannas istabām, pagalmiem, bibliotēkām, mācību zonām, darbnīcām un medicīnas, psiholoģiskajiem, sociālajiem un juridiskajiem pakalpojumiem. Komiteja ir uzsvērusi, ka pieejamības un saprātīgu pielāgojumu trūkums personām ar invaliditāti rada neatbilstošus brīvības ierobežošanas apstākļus, kas nav saderīgi ar Konvencijas 17. pantu¹¹ un var būt 15. panta¹² 2. punkta pārkāpums.

[11] Saskaņā ar Konvenciju līgumslēdzēj valstīm nav atļauts izmantot taupības pasākumus kā attaisnojumu, lai izvairītos no pakāpeniskas pieejamības nodrošināšanas personām ar invaliditāti. Pienākums īstenot pieejamību ir beznosacījuma, t. i., subjekts, kam ir pienākums nodrošināt pieejamību, nedrīkst attaisnot bezdarbību, atsaucoties uz slogu, kas saistīts ar piekļuves nodrošināšanu personām ar invaliditāti.

Vizītes uz Valmieras cietumu par vides pieejamību

2022. gada 30. maija vizīte – nodrošinātie brīvības atņemšanas apstākļi personām, kuri pārvietojas riteņkrēslā

[12] 2022. gada 30. maijā Tiesībsarga biroja Prevencijas daļas vadītāja L. Namniece – Bērziņa un Prevencijas daļas konsultante sociālajos jautājumos V. Sprōģe-Saksone apmeklēja Valmieras cietumu.

Vizītes mērķis bija vispārīgi paraudzīties personām, kuri pārvietojas riteņkrēslos, nodrošinātos apstākļus brīvības atņemšanas vietā un to atbilstību vispārējiem cilvēktiesību standartiem.

[13] Vizītes laikā notika sarunas ar Valmieras cietuma priekšnieku A. Baški, Resocializācijas daļas priekšnieci T. Ļudvikovu un personām ar kustību traucējumiem, kuras atradās Valmieras cietumā.

[14] Vizītes dienā Valmieras cietumā atradās 3 personas ar kustību traucējumiem, no kurām 2 personas bija notiesātas un 1 – apcietināta.

Notiesātās personas kā pārvietošanās līdzekļus izmantoja gan kruķus, gan riteņkrēslus atkarībā no veselības stāvokļa attiecīgajā dienā. Savukārt apcietinātā persona izmantoja kruķus.

[15] Tāpat vizītes dienā tika apskatītas telpas, kurās ikdienā uzturējās un izmantoja vai varēja izmantot personas ar kustību traucējumiem.

[16] Vienlaikus vizītē tika pievērsta uzmanība ziņojuma [14] punktā minēto personu iespējām piedalīties resocializācijas pasākumos.

¹¹ Konvencijas 17. pants *Personas integritātes aizsardzība*

¹² Konvencijas 15. pants *Tiesības netikt pakļautam spīdzināšanai vai nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem*

Turpmāk Ziņojuma apakšnodaļā *Piedalīšanās resocializācijas pasākumos* tiks aprakstīti un analizēti jautājumi vispārīgi (sistemātiski)¹³, raugoties arī no sociālā darbinieka pozīcijas.

Piedalīšanās resocializācijas pasākumos

[17] Personu kustību traucējumiem vai veselības stāvoklim nevajadzētu ietekmēt personas iespējas piedalīties resocializācijas pasākumos. Nelsona Mandelas noteikumu¹⁴ 5. noteikuma 2. punktā ir prasīts veikt jebkādu saprātīgu pielāgojumu un korekciju, lai nodrošinātu, ka personām, kuras atrodas brīvības atņemšanas vietā, ar fiziskiem, garīgiem vai citiem traucējumiem ir pilnīga piekļuve dzīvei brīvības atņemšanas vietā, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi. Šo prasību sevī iekļauj arī Konvencija. Tādējādi personas ar kustību traucējumiem veselības stāvoklis nevar būt par iemeslu pārtraukt to iesaistīt resocializācijas programmā, pasākumos vai brīvā laika aktivitātēs.

Savukārt Nelsona Mandelas noteikumu 75. noteikuma 1. punktā ir noteikta prasība pēc atbilstoša izglītības līmeņa visiem brīvības atņemšanas vietas darbiniekiem un nodrošinātas kompetences un līdzekļiem, lai viņi profesionāli veiktu savus pienākumus. Resocializācijas daļas darbiniekiem ir jābūt nodrošinātām apmācībām par personu sociālo aprūpi un palīdzību, psihosociālām vajadzībām, kā arī garīgo veselības problēmu agrīnu atklāšanu brīvības atņemšanas vietā.

[18] Viena no personām ar kustību traucējumiem, kura atradās Valmieras cietumā, paskaidroja, ka viņa veselības stāvoklis ir nestabils, mēdz pasliktināties un dažkārt ir pat izteikti smags. Dienās, kad personas veselības stāvoklis ir smags, tad viņš patstāvīgi ar saviem spēkiem nevar pārvietoties vai piedalīties resocializācijas aktivitātēs. Persona atklāja, ka tādos brīžos viņam mēdz pasliktināties arī redze, tādējādi grūtības sagādā pat teksta lasīšana guļus stāvoklī. Atrodoties šādā stāvoklī, persona nespēj piedalīties paredzētajos resocializācijas pasākumos.

Līdz ar to tika pieņemts lēmums apskatīties personu resocializācijas lietas, lai gūtu vispārēju priekšstatu par personu ar kustību traucējumiem resocializācijas iespējām Valmieras cietumā.

[19] Saskaņā ar 2013. gada 9. aprīļa Ministru kabineta noteikumiem Nr. 191 Notiesātā resocializācijas īstenošanas kārtība¹⁵ 12. punktu Notiesātā izvērtēšanu atbilstoši kompetencei veic resocializācijas amatpersonas un darbinieki, rezultātus fiksējot anketā saskaņā ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka apstiprināto notiesātā risku un vajadzību izvērtēšanas metodiku. Savukārt šo Ministru kabineta noteikumu 13. punktā ir uzskaitīta anketā ietveramā informācija, t.sk., vispārējais veselības stāvoklis (kā arī invaliditāte, traumas).

¹³ Proti, neanalizējot un neaprakstot detalizēti konkrēto personu, kuras atradās brīvības ierobežošanas vietā, lietās iekļauto informāciju.

¹⁴ Pieejams:

<https://www.tiesibsargs.lv/uploads/media/default/0001/01/0117b9afd74a61164fa84e57530b062ad12e6f3f.pdf>

¹⁵ Pieejams: <https://likumi.lv/ta/id/256000-notiesata-resocializācijas-istenosanas-kartiba>

Līdz ar to resocializācijas amatpersonām un darbiniekiem ir jāņem vērā personas iespējas piedalīties attiecīgajās resocializācijas aktivitātēs un gadījumā, ja tās ir ierobežotas, jāpiesaista nepieciešamie resursi.

[20] Apskatot personu ar kustību traucējumiem resocializācijas lietas un veicot pārrunas ar Resocializācijas daļas priekšnieci, tika secināts, ka risku un vajadzību novērtējumā tiek dažādi vērtēta dzīvesvieta (proti, nebija skaidrs, vai vērtējot dzīvesvietu tiek ņemti vērā nodrošinātie apstākļi cietumā vai personas dzīvesvietā pirms cietuma). Līdz ar to varēja secināt, ka netika izvērtēti personas pašreizējie sadzīves apstākļi brīvības atņemšanas vietā un vides nepieejamība, turklāt netika ņemtas vērā veselības problēmas augstāk minētajām personām. Tāpat personu resocializācijas plāni nebija papildināti ar personu īpašajām vajadzībām, piemēram, pēc atbalsta pasākumiem, atbalsta personas vai pavadoņa, pielāgotiem palīglīdzekļiem vai citiem papildus resursiem.

Rekomendācija:

Veicot risku un vajadzību izvērtējumu un attiecīgi sastādot resocializācijas plānus personām (ar invaliditāti, kustību un citiem traucējumiem) ir jāņem vērā un jāapzina viņu īpašās vajadzības un attiecīgi tās jāietver arī resocializācijas plānā. Resocializācijas plānus nepieciešams papildināt, ņemot vērā personu acīmredzamās pārvietošanās grūtības, individuālo veselības stāvokli un ārstēšanas vai rehabilitācijas vajadzības, lai veiksmīgi tiktu sasniegti izvirzītie resocializācijas mērķi soda izpildes laikā un uzdevumi nākamajam notiesātā izvērtēšanas periodam. Savukārt gadījumā, ja persona veselības stāvokļa vai vides pieejamības dēļ, nevar apmeklēt paredzētos resocializācijas pasākumus, personai nedrīkst būt negatīvas sekas.

[21] Pēc vizītē iegūtās informācijas apkopošanas tika pieņemts lēmums Valmieras cietumu apmeklēt atkārtoti, vizītes komandā iekļaujot pieaicinātu ekspertu vides pieejamības jautājumos. Jo, kā jau ziņojuma [10] punktā norādīts pieejamības un saprātīgu pielāgojumu trūkums personām ar invaliditāti var radīt neatbilstošus brīvības ierobežošanas apstākļus, kas var būt sliktas apiešanās aizlieguma pārkāpums. Turklāt paredzēt personām ar invaliditāti piedalīties resocializācijas pasākumos vietā, līdz kurai nav nodrošināta vides pieejamība ar patstāvīgas pārvietošanās iespējām, kas individuālos gadījumos var tikt pielīdzināts cilvēka cieņu pazemojošiem apstākļiem.

2022. gada 23. augusta vizīte – vides pieejamība

[22] Valmieras cietums otrreiz tika apmeklēts 2022. gada 23. augustā. Vizītes komandā bija Tiesībsarga biroja Prevencijas daļas vadītāja L. Namniece – Bērziņa kopā ar pieaicināto Invalīdu un viņu draugu apvienība *Apeirons* vides pieejamības ekspertu J. Briedi.

Vizītes mērķis bija veikt Valmieras cietuma vides pieejamības auditu. Šajā vizītē tika pievērsta uzmanība vienam no pieejamības aspektiem – būvētajai videi.

Vides pieejamību tika vērtēta no divām pozīcijām:

1. iespēja personām ar invaliditāti, it īpaši personām ar kustību traucējumiem, īslaicīgi un arī ilglaicīgi apmeklēt personu, kura atrodas Valmieras cietumā.
2. ja Valmieras cietumā ievieto personu ar invaliditāti – redzes, dzirdes un kustību traucējumiem.

[23] Vizītes laikā Tiesībsarga biroja darbiniekus pavadīja Valmieras cietuma priekšnieks ar cietuma priekšnieka vietnieku.

[24] Vizītes laikā tika konstatēts, ka Valmieras cietuma teritorija un ēkas, kopumā skatoties, nav ērtas un drošas pat personām, kam nav invaliditātes. Esošie risinājumi rada pakļupšanas riskus pat personām bez invaliditātes (tostarp brīvības atņemšanas vietas darbiniekiem). Teritorijā novērojami nepamatoti pakāpieni un augsti sliekšņi vārtiem starp vienībām. Pakāpieni bieži izvietoti tuvu durvīm, pakāpienu skaits bieži nav lielāks par vienu, kas tiek uzskatīts par bīstamu, un no normatīva viedokļa evakuācijas ceļos tādus nedrīkst izvietot. Pakāpieniem nav ievēroti augstuma un platuma nosacījumi. Starp telpām ir līmeņu maiņas, durvīm ir augsti sliekšņi, līmeņu maiņas nav iezīmētas.

Nemot vērā iepriekš uzskaitīto, var secināt, ka salīdzinājumā ar citām personām, kuras atrodas brīvības atņemšanas iestādē, personām ar kustību traucējumiem iespējas pilnvērtīgi uzturēties Valmieras cietumā un saņemt līdzvērtīgas iespējas nav (piemēram, droši nokļūt līdz veikalam, iekļūt pirtī, ēdnīcā, mācību telpās).

Daudzi šķēršļi ir vēsturiski izveidojušies, bez pamatojuma un tos ir viegli, bez lieliem ieguldījumiem likvidēt (piemēram, pakāpiens pie ēdnīcas ieejas) vai sakārtot teritorijas segumu.

Rekomendācija:

1. Aicinu iepazīties ar Ziņojuma pielikumu Nr. 1 Vides pieejamības audits, kurā ir sniegts vērtējums par jautājumiem, kas saistīti ar Valmieras cietuma vides pieejamību un universālo dizainu, un ieviest tajā sniegtos ieteikumus.

2. Tāpat aicinu atkārtoti izvērtēt citās brīvības atņemšanas vietās nodrošināto vides pieejamību un nepieciešamības gadījumā Ziņojuma pielikumā Nr. 1 Vides pieejamības audits sniegtos ieteikumus ieviest arī tajās (piemēram, kāpņu marķējums, grīdas segumu līmeņu maiņas, durvju sliekšņi, palīdzības izsaukšanas sistēmas).

Apzinot, ka darbs ar personām, kuras atrodas brīvības atņemšanas vietās, ikdienā ir ļoti atbildīgs un nereti ļoti sarežģīts ar saviem izaicinājumiem. Katrai Ieslodzījuma vietu pārvaldes struktūrvienībai ir sava specifika, noslodze utt. Kā arī to, ka esošās brīvības atņemšanas vietas ir izvietotas sen būvētās ēkās, tomēr, lai ne tikai atvieglotu personu ar invaliditāti, kuras ievietotas brīvības atņemšanas vietā, brīvības atņemšanas apstākļus, bet arī brīvības atņemšanas vietu darbinieku ikdienas darbu un uzdevumu izpildi, aicinu izvērtēt un ievērot sniegtās rekomendācijas. Lūgums mēneša laikā informēt par veiktajām vai plānotajām darbībām sniegto rekomendāciju īstenošanā (par plānotajām darbībām, norādot sniegto rekomendāciju īstenošanas termiņus).

Pateicos par Valmieras cietuma darbinieku sniegto informāciju vizītes laikā un sadarbību ar Tiesībsarga biroja darbiniekiem.

Pielikumā:

Vides pieejamības audits (ierobežotas pieejamības informācija) uz 18 lpp., visiem trim adresātiem.

Ar cieņu
tiesībsargs

Juris Jansons

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu